

KUPOLÁK

„Vegyél fel emlékeid nagy seregébe, Uram.
A sort te nyitottad, hadd legyek én, aki zárja.”

A tiltott terekbe felállított nagy homokórák
kezelője vagy. Megbízás és javadalom nélkül
tiéd a tisztség. Az utakat is te örökölted:
A mérőpontok közt tilos a járás másnak.
Naponta összekötve küldetésed
az imahelyeken rád hagyott üzenettel.
Te koptatod csak a rozsdabarna köveket.

De a különbejárat semmire nem jogosít,
hiszen feladatod ellátásához kulcsokat se kaptál.
A hátsó ajtó a holtak szabad vonulását
biztosítja, - mindez nem téged illet.
Mégis pontosan tudod, hogy a lélek
igazítás nélkül indul a testből, s amikor
egyetlen mozdulattal átbillented a homoktégelyeket,
madarak rebbenek fel a kupolákról nagy seregekben.

Uradtól minden ébredéskor azt a rendelést kapod,
hogy fordítsd az ég felé az üvegtégelyeket.
Imaszavakat mormolsz fel a hegyre.
Görgeted őket, ahogy az építőmesterek
a megcsiszolt köveket felbillentik a rámpán.

Már félúton hallod a homok tompa hangját,
 amint keringeni kezd az artériák szűk folyosóin,
 mielőtt a vérkörök teljes hosszán lerakódnék.
 A szítálás és a homoköntés ünnepnapokon zajlik,
 mikor a ballonokat kiüríted. A homokot négyszer átszítárod,
 mielőtt az üvegekbe méred. A billentőkerekre
 olajat öntesz, hogy a ciklusidő pontosan
 annyi legyen, amennyit az üres üvegekkel,
 valódi megbízatás nélkül, örökül kaptál.

A lefejtett homokszemeket
 vékony falú ampullákba teszed,
 s a házi oltárok medencéjébe töltöd az üledéket,
 mert munkád végeztével elvárnak otthonaikba a lenti lakók.
 Hálásak a gazdák szolgálatodért,
 s amikor a ciklusidő pora tálba merül,
 felkiáltanak megeredt szemmel:
 „Csont köteléke a föld. Föld köteléke a csont!”

Az áldás után homokba dörzsölik kezüket,
 hogy a bőrkérgekben megüljön őseink pora,
 mert érintésük által szabadul fel a test
 a csontkötelékek sóvárgó szorításából.

Az üvegfúvók ilyenkor mutatják be a Napnak
 új tégelyeiket. Délután üresen állnak a téren,
 de este parázssal töltik fel az alsó tartályt,
 hogy tűzhelyeiket melegen tartsa minden időben.
 Másnap követek hirdetik ki a téren Urad döntését,
 de az áldást te adod rájuk, mert a tiltott terek
 nagy homokóráinak kezelője vagy.
 Te töltöd vissza a lefolyó napokat égre néző
 üres üvegekbe, te tartod rajtuk száraz szemedet,
 s mikor a tégely fordul, te forogsz bennük.